

1. Горе Арїїлу, Арїїлу, місту, що Давид у нїм таборував! Рїк до року додайте, хай свята закїнчать свїй круг!

2. І притисну Арїїла, і станеться лемент та плач, і він стане на мене, як огнище Боже.

3. І отаборюся проти тебе навколо, і сторожею стисну тебе, і башти поставлю на тебе.

4. І ти будеш понижений, і будеш з землі говорити, і приглушено буде звучати твоє слово. І стане твїй голос з землі, мов померлого дух, і шепотїтиме з пороху слово твоє.

5. І буде юрба ворогів твоїх, мов тонкий пил, юрба ж насильників мов полова зниклива, і це станеться нагло, раптовно..

6. Господь Саваот тебе громом та трусом навідає, і шумом великим, вихром та бурєю, та огняним їдким полум'ям.

7. І буде, як сон, як видіння нічне та юрба всїх народів, що на Арїїла воюють, і всї, хто воює на нього, і проти твердинї його, і хто йому докучає.

8. І буде, мов бачить голодний у сні, нїби їсть, а прокинеться він і порожня душа його, і мов спрагнений бачить у сні, нїби п'є, а прокинеться він і ось змучений, а душа його спрагнена! Так буде натовповї всїх народів, що підуть вївною на гору Сїон.

9. Одубїйте й дивуйтесь, залїпїть собі очї й ослїпнїть! Вони повпивалися, та не вином, захитались, та не від п'яного напою,

10. бо вилив Господь на вас духа глибокого сну та закрити ваші очі, затьмарив пророків і ваших голів та провидців!

11. І буде вам кожне видіння, немов би слова запечатаної книжки, що дають її тому, хто вміє читати, та кажуть: Читай но оце, та відказує той: Не можу, вона ж запечатана.

12. І дають оту книжку тому, хто не вміє читати, та кажуть: Читай но оце, та відказує той: Я не вмію читати.

13. І промовив Господь: За те, що народ цей устами своїми наближується, і губами своїми шанує Мене, але серце своє віддалив він від Мене, а страх їхній до Мене заучена заповідь людська,

14. тому Я ось ізнову предивне вчиню з цим народом, вчиню чудо й диво, і загине мудрість премудрих його, а розум розумних його заховається.

15. Горе тим, що глибоко задум ховають від Господа, і чиняться в темряві їхні діла, і що говорять вони: Хто нас бачить, і хто про нас знає?

16. О, ваша фальшивосте! Чи ганчар уважається рівним до глини? Чи зроблене скаже про майстра свого: Він мене не зробив, а твір про свого творця говоритиме: Він не розуміє цього?

17. Хіба за короткого часу Ліван на садка не обернеться, а садок порахований буде за ліс?

18. І в той день слова книжки почують глухі, а очі сліпих із темноти та з темряви бачити будуть,

19. і сумирні побільшать у Господі радість свою, а люди убогі в Святому Ізраїля тішитись будуть!

20. Бо скінчився насильник, і минувся насмішник, і понищені всі ті, хто дбає про кривду,

21. хто судить людину за слово одне, на того ж, хто судить у брамі, вони ставлять пастку, і праведного випихають обманом.

22. Тому то Господь, що викупив Авраама, сказав домові Якова так: Не буде тепер засоромлений Яків, й обличчя його не поблідне тепер,

23. бо як він серед себе побачить дітей своїх, чин Моїх рук, вони будуть святити Мое Імення, і посвящать Святого Якового, і будуть боятися Бога Ізраїля!

24. Тоді то хто блудить у дусі, ті розум пізнають, а хто ремствує, ті поуки навчаться!